

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 9 ມີນາ 2025 (3-9-2025)

ໝາຍສໍາຄັນແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຊຊູທໍາງານຕາງໜ້າຂອງທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພວກເຮົາທຸກຄົນເຄີຍເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ແຂງດ້າງຫຼືຈອງຫອງເກີນໄປທີ່ຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ທ່ານຕ້ອງໝົດຫວັງຫຼາຍປານໃດແລ້ວກ່ອນທີ່ຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ? ໃນວັນທະນະທັມຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສເລີມສລອງຄວາມເປັນເອກະລາດ, ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ. ແຕ່ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໂສກເສົ້າທີ່ໄດ້ເຫັນເມື່ອບາງຄົນຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງຕົນເອງຈົນເຖິງຈຸດທີ່ເຂົາເຈົ້າເຕັມໃຈປະສົບກັບຄວາມເຈັບປວດກ່ອນຈະມາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ຫຼັງຈາກນັ້ນການອວດຕົວແມ່ນສະແດງຢ່າງເຕັມທີ່ເພື່ອຮັກສາຄວາມຮັບຮູ້ຂອງການເປັນເອກະລາດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະຖານະການອາດຈະມີການປ່ຽນແປງ, ເມື່ອຄົນອື່ນມີສ່ວນຮ່ວມ, ເຊັ່ນ: ຜົວຫຼືເມັງ, ລູກ, ພໍ່ແມ່, ຫຼືໝູ່ເພື່ອນ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ພວກເຮົາເຕັມໃຈທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອອັນໃດກໍໄດ້ທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຫັນຄົນທີ່ເຮົາຮັກໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະຈາກການດູແລທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ. ໃນພາກນີ້, ພວກເຮົາຈະອ່ານກ່ຽວກັບຊ່ວງເວລາທີ່ບາງຄົນເຕັມໃຈທີ່ຈະທໍາລາຍຄວາມອວດຕົວຂອງຕົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອສໍາລັບລູກຂອງລາວ. ໃນຊ່ວງເວລາແລະວັນທະນະທັມສະເພາະເລື່ອງນີ້, ມັນຄົງຈະບໍ່ຄາດຄິດທີ່ຄົນຜູ້ນີ້ຈະມາຫາພຣະເຊຊູເພື່ອມາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ເຖິງປານນັ້ນ, ຂ່າວດັ່ງກ່າວໄດ້ເລີ່ມແຜ່ຂຍາຍກ່ຽວກັບພຣະເຊຊູແລະຄວາມສາມາດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຊົດຊ່ວຍຄົນຂັດສົນ, ແມ່ນແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ນີ້. ເປັນການດີທີ່ຮູ້ວ່າພຣະເຊຊູພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍເຮົາຄືກັນ!

ໃນສະຖານະການໃດແດ່ທີ່ທ່ານມັກຈະມາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢຮັນ 4:46-47

46. ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຍັງບ້ານການາໃນແຂວງຄາລີເລ ຄົບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ນໍ້າກາຍເປັນເຫຼົ້າແວງນັ້ນ ມີເສນາບໍດີຄົນນຶ່ງໃນເມືອງກາເປນາອູມ ຊຶ່ງລູກຊາຍຂອງທ່ານກໍ່ປ່ວຍຢູ່. 47. ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າພຣະເຊຊູໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍມາເຖິງແຂວງຄາລີເລແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄປທູນອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ສະເດັດລົງໄປໃຜດລູກຂອງຕົນໃຫ້ດີ ເພາະລູກນັ້ນໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ. ມັນຄ້າຍໆກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການພົບພຣະເຊຊູຄັ້ງກ່ອນໃນຂ່າວປະເສີດຂອງໂຢຮັນ, ມີຄົນເອົາບັນຫາມາຫາພຣະເຊຊູ. ໃນເວລານີ້, ບັນຫາແມ່ນຢູ່ໃນລູກຊາຍທີ່ເຈັບປ່ວຍຂອງເສນາບໍດີ (ຂໍ້ 46). ເສນາບໍດີໃນຂໍ້ນີ້ແມ່ນຄົນທີ່ກຸງໂຣມແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລໃນເມືອງ. ການແຕ່ງຕັ້ງນີ້ມັກຈະໝາຍຄວາມວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ມີລະດັບມີກຽດສັກສີແລະຄວາມນັບຖືກັບພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຊາວຢິວ. ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີທັງອື່ນອີກ, ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວ, ເປັນການຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາສາມາດຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນການດູກູກຊາວໂຣມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເສນາບໍດີຜູ້ນີ້ມີຄວາມຮີບດ່ວນທີ່ຈະດໍາເນີນການເພື່ອລູກຊາຍຂອງລາວ. ຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວມີຫຼາຍຈົນລາວເຕັມໃຈທີ່ຈະມອງຂ້າມອຸປະສັກທາງສັງຄົມເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການດູແລລູກຊາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເສນາບໍດີຂອງກະສັດໄດ້ມາຫາພຣະເຊຊູ, ພວກເຮົາສາມາດອ່ານຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງລາວໃນຂະນະທີ່ລາວ "ອ້ອນວອນພຣະເຊຊູໃຫ້ລົງມາປິ່ນປົວລູກຊາຍຂອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ລາວ

ກຳລັງຈະຕາຍ" (ຂໍ້ 47). ໃນການໂຕ້ຕອບ, ສອງສາມຢ່າງເປີດເຜີຍລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູແລະວິທີທີ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນ.

• **ທຳອິດ, ມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບພຣະຄຸນ.** ພຣະເຢຊູຈະຕອບຮັບຄົນຕ່າງຊາດຄົນນີ້ແນວໃດ? ໃນແນວຄິດຂອງຊາວຍິວ, ເພາະວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຮາຊສຳນັກບໍ່ແມ່ນຊາວຍິວແຕ່ເປັນຄົນຕ່າງຊາດໂດຍສັນຊາດ, ພວກເຂົາຖືກເບິ່ງວ່າບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບພອນໃດໆ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ໝົດຫວັງທີ່ສຸດ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຄືກັບທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກ່ອນໜ້ານີ້ກັບທັງຊາວຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດຄືກັນ (ເບິ່ງເລື່ອງຂອງນິໂກເດມໃນໂຢຮັນ 3, ແລະຜູ້ຍິງຊາວສະມາເລັງໃນໂຢຮັນ 4), ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນອີກວ່າຜູ້ໃດສາມາດນຳເອົາຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າມາຫາພຣະອົງໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນປວັດຄວາມເປັນມາ, ສັນຊາດ, ເຊື້ອຊາດ, ເພດ, ຫຼືຖານະ. ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນສຳລັບມະນຸດທັງໝົດ.

• **ອັນທີສອງ, ມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບອຳນາດ.** ພຣະເຢຊູສາມາດປົນປົວຄົນທີ່ຮ່າງກາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ບໍ່? ໃນພຣະຄັມພິເດີມ, ມີຕົວຢ່າງຂອງການອັສຈັນທີ່ໄດ້ເຮັດໂດຍບໍ່ມີການປາກົດຕົວຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ໃກ້ນັ້ນ. ການປົນປົວຕໍ່ມາຈະຖືກຍືນຍັນໂດຍບັນຊີຂອງຄົນອື່ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ໃນກໍລະນີນີ້, ພຣະເຢຊູຈະສະແດງຮິດເດດຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຕົວຂອງບຸກຄົນນັ້ນທັນທີ. ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຕ້ອງການພະລັງທີ່ຄົນອ້ອມຂ້າງພຣະອົງບໍ່ເຄີຍເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງມາກ່ອນ.

• **ຢ່າງສຸດທ້າຍ, ມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອ.** ພຣະເຢຊູຈະຍອມຮັບຄວາມເຊື່ອຂອງເສນາບໍດີຄືກັນກັບຄົນສັນຊາດຍິວບໍ່? ມາຮອດເວລານີ້, ຜູ້ຄົນໄດ້ດຳເນີນພິທີທາງສາສນາເພື່ອສະແດງຄວາມເຊື່ອຖືໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບຄຳຖາມດຽວກັນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເອງ. ໃຜສົມຄວນໄດ້ຮັບພຣະຄຸນ? ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າພຽງພໍບໍ່? ແລະທີ່ໃດ (ຫຼືກັບໃຜ) ທີ່ຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາຕັ້ງຢູ່ໃນທຸກມື້ນີ້? ຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາລົ້ມລຸກຄຸກຄານ. ເມື່ອເວົ້າເຖິງພຣະຄຸນ, ບາງຄັ້ງເຮົາສາມາດກາຍເປັນຄົນທີ່ບໍ່ຄ່ອຍເຊື່ອຢ່າງຂອງຜູ້ທີ່ເອົາຄຳຮ້ອງຂໍສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ພວກເຮົາເບິ່ງການປາກົດຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສອບຖາມກ່ຽວກັບທາງເລືອກຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະສົມມຸດວ່າພຣະເຢຊູຄວນຈະເປັນພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບການຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ເຊັ່ນພວກເຮົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ແລະກຳນົດໂດຍພວກເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະຄຸນຂອງທຸກຄົນ (ມາຣະໂກ 2:17). ກ່ຽວກັບອຳນາດບາງຄັ້ງເຮົາດຳເນີນຊີວິດຄືກັບວ່າອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າພຽງພໍສຳລັບຄວາມລອດເທົ່ານັ້ນ, ແລະວ່າເຮົາຕ້ອງຄິດຫາສິ່ງອື່ນໆດ້ວຍຕົວເຮົາເອງນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1. ໂຢຮັນ 4:48-50

48. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຫັນໝາຍສຳຄັນແລະການອັສຈັນທ່ານຈະບໍ່ເຊື່ອ.” 49. ເສນາບໍດີຜູ້ນັ້ນຈົ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີນທ່ານລົງໄປກ່ອນທີ່ລູກຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ.” 50. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຈົ່ງກັບເມືອສາ ລູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ” ແລະທ່ານໄດ້ເຊື່ອພຣະທັມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ທ່ານ ແລ້ວກໍທູນລາກັບເມືອ.

ເບິ່ງຄືວ່າພຣະເຢຊູຈະໃຊ້ນ້ຳສູງຕໍ່ເສນາບໍດີທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ກັບແມ່ຂອງພຣະອົງໃນໂຢຮັນ 2. ເວລານີ້ຄຳຕອບຂອງພຣະອົງແມ່ນເພື່ອຕອບສນອງຄຳຮ້ອງຂໍຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອປົນປົວລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ກຳລັງຈະເສັງຊີວິດ (ໂຢຮັນ 4:48). ແທນທີ່ຈະໃຫ້ການປົນປົວເດັກໃນທັນທີ, ພຣະເຢຊູໃຊ້ໂອກາດນີ້ເພື່ອຊີ້ແຈງຈຸດປະສົງຂອງການອັສຈັນຕື່ມອີກ. ສຳລັບເສນາບໍດີ, ຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ທ້າທາຍຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ, ບາງທີອາດຈະອີງໃສ່ການປະຕິບັດຂອງພວກນອກຮິດຂອງຊາວໂຣມ. ໃນວັທນະທັມຂອງຊາວໂຣມ, ການກະທຳຂອງການປົນປົວໄດ້ຖືກຜູກມັດກັບການປາກົດຕົວຂອງຜູ້ປົນປົວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງການມະຫັສຈັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນກັບເຄື່ອງໝາຍໃນຄວາມຮູ້ສຶກລວງຕາຫຼາຍກ່ວາຄວາມສຳຄັນທາງສາສນາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າການອັສຈັນໄດ້ຖືກປະຕິບັດ, ມັນບໍ່ແມ່ນເຫດຜົນດຽວທີ່ຈະສະແດງຄວາມເຊື່ອ. ເມື່ອ

ເຫັນເຖິງຄວາມຄາດຫວັງກ່ຽວກັບການອັດສະຈັນ, ບາງຄົນໄດ້ປະສົບການເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເສື່ອມໂຊມ ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າເບິ່ງຈຸດປະສົງຂອງການອັດສະຈັນຜິດ. ທຳອິດ, ໄດ້ມີຜູ້ຄົນທີ່ປາຖນາໃຫ້ມີການອັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ເມື່ອມັນບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນແບບທີ່ເຂົາເຈົ້າຫວັງຫຼືຄາດໄວ້, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ສິ້ນສະເຫຼີອນ, ຈົນເຖິງຂັ້ນບໍ່ເຊື່ອໃນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຍັງມີຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ອະທິຖານສຳລັບການອັດສະຈັນແລະສາມາດເຂົ້າໄປເບິ່ງການເຮັດວຽກທີ່ອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າປາຖນາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນໄປມີໃຈໂກດຮ້າຍຕໍ່ວິທີທາງຂອງພຣະເຈົ້າ. ສະຖານະການທັງສອງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມເຂົ້າໃຈໃນວິທີການຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຮງໂນ້ມຖ່ວງຂອງສະຖານະການສະເພາະນີ້ແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນສູງຂອງເສນາບໍດີ (ຂໍ້ 49), ຍ້ອນວ່າການເສັງຊີວິດແມ່ນໃກ້ເຂົ້າມາສຳລັບເດັກໜຸ່ມ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງເສນາບໍດີເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີພຽງແຕ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນບໍ່ແມ່ນໂດຍການສຳພັດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ແຕ່ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງເອງ: "ຈົ່ງກັບໄປສາ, 'ລູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ' (ຂໍ້ 50). ເງົາຂອງໄມ້ກາງແຂນແລະການຟື້ນຄືນມາຈາກຕາຍບໍ່ສາມາດພາດໄດ້ໃນທີ່ນີ້. ຜູ້ທີ່ຍິນຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງທີ່ໃຫ້ຊີວິດແມ່ນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຫຼັງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້, ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາມັນຂຶ້ນອີກເທື່ອນຶ່ງ (ຢຮ. 10:18). ເສນາບໍດີໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການໄດ້ຍິນ, ແລະລາວເຊື່ອ; ລາວໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອທັງໝົດໃນຖ້ອຍຄຳແລະການກະທຳຂອງພຣະເຢຊູໃນເວລານັ້ນ. ບໍ່ມີຫຍັງອີກທີ່ຈະໂຕ້ຖຽງ, ຮ້ອງຟ້ອງ, ຫຼືປຶກສາຫາລື. ລາວໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຢຊູຕາມຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງແລະເດີນໄປຕາມທາງຂອງລາວ. ເປັນພາບທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈແທ້ຂອງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ! ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນນັ້ນມາອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ລາວກໍສາມາດອອກໄປໂດຍໝັ້ນໃຈວ່າລູກຊາຍຂອງລາວຈະມີຊີວິດຢູ່. ຂໍໃຫ້ສັງເກດວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ບອກເສນາບໍດີວ່າພຣະອົງຈະປິ່ນປົວເດັກຊາຍຄົນນັ້ນຖ້າເຂົາເຈົ້າເລີ້ມເຂົ້າໂບດ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດຂໍ້ສເນີເປັນທາງການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຫຼືສັນຍາວ່າຈະເຮັດບາງຢ່າງເພື່ອພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບພາລະກິດ. ມັນເປັນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງໃນການສະແດງອອກຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຂະນະນີ້. ມັນເປັນພຣະຄຸນທີ່ນຳເອົາຊີວິດ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຕາຍ! ມັນເປັນການເຮັດໃຫ້ປະລາດໃຈທີ່ຈະເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເອີ້ນເຮົາໃຫ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອແບບດຽວກັນໃນທຸກມື້ນີ້.

3. ໂຢຮັນ 4:51-54

51. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງກັບເມືອ ພວກຂ້ອຍໃຊ້ໄດ້ມາຕ້ອນຮັບ ບອກຂ່າວວ່າລູກຂອງທ່ານຟື້ນຊີວິດແລ້ວ. 52. ທ່ານຈຶ່ງຖາມເຖິງເວລາທີ່ລູກຕັ້ງຕົ້ນມີແຮງມາ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕອບວ່າ, “ໃຊ້ກໍຫາຍຈາກລາວວານນີ້ເວລາບ່າຍໂມງນຶ່ງ.” 53. ບິດາຈຶ່ງຮູ້ວ່າຊົ່ວໂມງນັ້ນແຫຼະ, ເປັນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບຕົນວ່າ, “ລູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ” ແລະທ່ານເອງກໍເຊື່ອພ້ອມທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ. 54. ນີ້ເປັນໝາຍສຳຄັນທີ່ສອງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍໄປຍັງແຂວງຄາລິເລ.

ໃນຕອນທີ່ນຶ່ງ, ເຮົາອ່ານເຮືອງພຣະເຢຊູປ່ຽນນ້ຳເປັນເຫຼົ້າແວງ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ານຜົນກະທົບທາງວິນຍານຂອງການອັດສະຈັນຕໍ່ພວກຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂໍ້ຄວາມພາກນີ້, ພວກເຮົາເຫຼືອບເຫັນແວ້ນນຶ່ງໃນຜົນກະທົບທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທັງລູກຊາຍແລະເສນາບໍດີ. ສຳລັບລູກຊາຍ, ລາວເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປິ່ນປົວຕາມຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ! ດ້ວຍການຂາດຢາທີ່ສນອງໃຫ້ໃນເວລານີ້, ການປ່ຽນແປງໃນສະພາບຂອງລາວຈະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ດູແລລາວ. ການປິ່ນປົວທີ່ລົມບູນແມ່ນມີຄວາມຈຳແນກໄດ້ຫຼາຍຕໍ່ຄົນອ້ອມຂ້າງ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດຈື່ເວລາທີ່ເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ເຮົາຈະເອົາພຣະເຢຊູໄປຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໄດ້ແນວໃດທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອທີ່ເລິກຊຶ້ງໃນພຣະອົງ?

ການອັດສະຈັນນີ້ເປັນການປ່ຽນແປງຂອງເສນາບໍດີ, ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວແລະຄອບຄົວ. ມີປັດຈັຍທີ່ອອກຈາກການຄວບຄຸມຂອງລາວ, ແລະຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດໃຫ້ຄຳຕອບໄດ້ແມ່ນພຣະເຢຊູ.

- ການເດີນທາງກັບບ້ານເພື່ອເຂົ້າໄປເບິ່ງລູກຊາຍຂອງລາວ (ຂໍ້ 51). ການເດີນທາງຈາກການໄປກາເປນາອຸມຈະຢູ່ປະມານສິບແປດ

ຫາຊາວສອງໄມລ໌ດ້ວຍການຢ່າງເທິງເນີນພູຕ່າງໆ. ແນວໃດກໍຕາມລາວເຊື່ອໝັ້ນໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຢຊູແທ້ໆ ແລະເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຈຳກັດໄວ້ໂດຍສະຖານທີ່. ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ປ່ຽນໄປຢ່າງຮີບດ່ວນແລະມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ຈະເຫັນລູກຊາຍຂອງຕົນ.

• **ແຈ້ງການຂ່າວດີ (ຂໍ້ 51).** ການອັດສະຈັນນີ້ສໍາຄັນຫຼາຍເພາະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ພຣະເຢຊູບອກ. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເຊື່ອຂອງເສນາບໍດີໃນພຣະເຢຊູແລະການປິ່ນປົວລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນເວລາຂອງການຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະເຢຊູ, ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໂດຍຂ່າວຂອງອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເດັກ.

• **ການກຳນົດເວລາທີ່ແທ້ຈິງ (ຂໍ້ 52-53).** ຫຼັງຈາກທີ່ລາວພິຈາລະນາເຮືອງການປິ່ນປົວໄດ້ເກີດຂຶ້ນເສນາບໍດີຮູ້ວ່າມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູບອກວ່າລູກຊາຍຂອງລາວຈະມີຊີວິດຈາກມື້ກ່ອນ. ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເພາະມັນຍືນຍັນວ່າພຣະເຢຊູຄວບຄຸມສະຖານະການແນວໃດ. ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນຕື່ມອີກວ່າພຣະເຢຊູເຮັດທຸກຢ່າງຕາມເວລາຂອງພຣະອົງແນວໃດ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຈຳກັດທາງໃດທາງໜຶ່ງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນພຣະຄຸນ, ອໍານາດ, ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ. ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບແມ່ນການຍືນຍັນຄວາມເຊື່ອຂອງເສນາບໍດີແລະການປະກາດອໍານາດແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດ. ນີ້ຍືນຍັນອີກເທື່ອໜຶ່ງວິທີການອັດສະຈັນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງບຸກຄົນແລະການເຮັດວຽກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຂໍ້ 54). ຊີວິດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ຮູບພາບຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມັນໝາຍຄວາມວ່າການມີຄວາມເຊື່ອທີ່ປ່ຽນແປງ. ທໍາອິດ, ພວກເຮົາເບິ່ງວິທີທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດມີຄວາມເຊື່ອທີ່ຈະເອົາພຣະເຢຊູຕາມຄໍາຂອງພຣະອົງ. ການຍອມຮັບພຣະເຢຊູໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຖາມຄໍາຖາມຫຼືສະແດງຄວາມສົງສັຍຂອງພວກເຮົາບາງຄັ້ງ. ແຕ່, ຖ້າພວກເຮົາອ້າງວ່າຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະເຊື່ອຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ.

ມີບົດຮຽນອັນໃດແດ່ທີ່ເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກໝາຍສໍາຄັນທີ່ສອງນີ້ຈາກພຣະເຢຊູ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຢຊູເຮັດວຽກໃນນາມຂອງທຸກຄົນທີ່ມາຫາພຣະອົງ. ເລືອກໜຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

ຕອບສນອງ. ຖ້າທ່ານບໍ່ໄດ້ວາງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນພຣະຄຣິດ, ບໍ່ມີເວລາໃດດີໄປກວ່າເວລານີ້ເພື່ອເລີ້ມຕົ້ນການເດີນທາງຂອງທ່ານກັບພຣະຄຣິດແລະໃຫ້ພຣະອົງຊົງໃຫ້ທ່ານມີໄຊຊະນະໃນຊີວິດ! ລົມກັບສິດຍາພິບານຫຼືຫົວໜ້າກຸ່ມກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

ສະຫ້ອນໃຫ້ເຫັນ. ໃຫ້ຂຽນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານທີ່ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນຫຼືແຕກຕ່າງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ກະສັດແນວໃດແລະມັນປະສົບກັບການປ່ຽນແປງແນວໃດ. ກຳນົດຂັ້ນຕອນທີ່ທ່ານສາມາດປະຕິບັດໄດ້ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຕີບໂຕໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ.

ແບ່ງປັນ. ໃຊ້ເວລາຄາວໜຶ່ງເພື່ອແບ່ງປັນກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນກຸ່ມ ຫຼືໂບດຂອງທ່ານວ່າທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄໍາອະທິຖານທີ່ຖືກຕອບແລະບໍ່ໄດ້ຖືກຕອບ. ຖາມຄົນນັ້ນກ່ຽວກັບການເດີນທາງຂອງຕົນເອງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ A.P.P